

Дознајемо да се спрема регионализација Србије у седам региона. Поред сјајних шанси за пораст администрације, пореза и доприноса који ће то финансирати, креатори и наредбодавци овог најновијег умотворенија гађају још један циљ који је (не)вешто скривен, при чему рачунају на већ пословичну српску слогу.

Уједињени у разједињавању српске територије, почев од коалиције на власти до председника Србије, играју руски рулет на српски начин, у коме је смрт Србије загарантована, јер ће пиштољ бити напуњен са свих седам метака. Неће бити ниједног празног места, ни ћорка, нити шансе да Србија преживи.

Регионалне поглавице ће желети и остварити ту жељу да створе племенску територију само за себе. Закони и обичаји који ће важити на територији једног племена, неће важити на територији другог. Последично, централна власт ће постати врло слаба, практично неће ни постојати.

По најавама, регионализација треба да буде завршена до 2011. (пре редовних избора за српски парламент, јер би нови састав Скупштине, у коме би превагу имале патриотски оријентисане партије, онемогућио комадање Србије и оно што следи). Србија ће тако постати још трусније политички подручје.

Такође, овим ударцем ће бити убијена и друга мува. Променом Устава која је неопходна да би регионализација добила законску форму, биће умањен и број посланика. Мањи број посланика значи и лакшу контролу Скупштине.

План се даље остварује тако што:

Извршна власт преузима улогу законодавне. Ова намера се већ примећује у предлозима закона којима се министру унутрашњих даје право да проглашава која удружења, партије и људе треба забранити, а министру спољних да, по сопственом укусу, запосли до пет одсто кадрова његовог министарства, односно, да се уредбама које доносе министри, закони учине зупчаницима за трансмисију власти од законодавне ка извршној.

Покретач регионализације Србије и смањење броја посланика је председник Србије. Обе иницијативе ће и бити успешно остварене, за разлику од његове претходне у шест тачака. Председничка власт преузима улоге законодавне и извршне. И овај процес је у току. Овог пута су министри зупчаници који преносе законодавну и извршну власт председнику државе. У обрнутом смеру се преносе директиве. Цела ова машинерија је лепо подмазана увозним мазивима и уљима.

Међутим, регионализација није плод домаће памети. Процес унитаризације БиХ је такође део истог плана правих креатора.

У овом плану је врло битно да се Србија учлани у НАТО пре 2015. године. Сваки од регионалних поглавица ће тако моћи да оствари жељу да на територији његовог племена буде бар једна НАТО база. Ни један поглавица неће себи дозволити ни по коју цену да суседни поглавица има базу, а он не. Напротив, његова ће морати да буде већа и лепша него код комшије поглавице. Базе ће чувати и њихову сигурност и границе територије племена, спречавајући да се те територије опет уједине. Један поглавица је већ испунио ту жељу.

Зашто је битно да сви ови послови буду завршени пре 2015?

Због тога што „Јужни ток“ треба да буде завршен до те године. У Србији би тако транспорт руског гаса обезбеђивао НАТО, тј. САД. Три претходна поготка (регионализација, смањење броја посланика, односно промена Устава, пренос, односно преузимање власти) су само увод у овај четврти који треба Русију да склони из Србије и даље са Балкана и енергетску зависност ЕУ (па тиме и свакојаке друге) одведе од Русије, веже за „Набуко“ и посредно за САД.

Американци желе да руско-европске везе распарају у Србији, парајући Србију коју више ништа неће заштити.

Крај дело краси.

Полза народа српског од оваквих блудоделанија делатника његових после ових погодака постаје опипљива због онога што се даље дешава:

Због вероломства Србије и безбедности инвестиције (јер су политички земљотреси много опаснији од природних, а поузданост се високо цени) Руси мењају трасу гасовода. Опомене већ сада стижу у изјавама њихових политичара да је чланство Србије у НАТО за Русију непожељно. Русија не жели да има Украјину у Србији у којој ће америчка рука да отвара и затвара вентиле гасовода. Поред тога, Американци знају да за садашњу српску власт (зато ће све учинити да буде и будућа) не постоје национални интереси, уколико се косе са америчким. То почињу да увиђају и Руси. Улазак Србије у НАТО јесте акт непријатељства Србије према Русији. Зашто би Русија помагала непријатеље?

Већ смо чули руске изјаве да би Србија уласком у ЕУ изгубила статус повлашћеног трговинског партнера. То је јасна опомена. Блиско је памети да би на улазак у НАТО Русија одговорила тако што би Србија изгубила „Јужни ток“.

По пројекту гасовод неизбежно пролази кроз државе чланице НАТО, али оне су то биле и препотписивања међудржавних споразума о „Јужном току“. Србија би постала чланица НАТО *након* потписивања споразума, што је вишеструко забијање ножа у леђа Русији. Или исто то на други начин, државе чланице НАТО кроз које треба да прође „Јужни ток“ су потписивањем споразума појачале политичке и економске везе са Русијом, док ће их Србија, у случају уласка у алијансу, у великој мери да ослаби. Такође, траса гасовода која би ишла кроз Румунију је економски исплативија. Све ово говори да политички, економски и стратешки разлози за такву одлуку Русије постоје.

Шта би се даље догађало по овом сценарију:

За промену тока „Јужног тока“ и непоштовање међудржавног споразума, српски медији и политичари, уз помоћ иностраних, окривљују Русију.

Оно што следи је невероватно, али се ипак дешава. Наиме, Србија не жели да једнострано примењује Енергетски споразум са Русијом, иако у једностраној примени међународних уговора има веома позитивно искуство, почев од једностране примене ССП, па преко оног у шест тачака. Тако српски властодршци још једном показују да понос нема цену. Јавно мненије српско то цени.

Ако се све добро темпира и синхронизује, због промене трасе „Јужни ток“ касни.

Прича о „Набуку“ постаје привлачна.

Кашњење због промене трасе Руси могу да избегну уколико већ сада почну да предузимају све неопходне мере за изградњу алтернативног правца „Јужног тока“, почев од израде пројектне документације, до тајних дипломатских контаката ради припреме неопходних међународних уговора. Штавише, могуће је да то већ раде.

А потом:

„Јесмо ли вам рекли?“, говориће Руси Србима.

„Јесмо ли вам рекли?“, говориће Американци Европљанима.

„Јесмо ли вам рекли?“, говориће једни Европљани другим Европљанима.

„Јесам ли вам рекао?“, говориће министар економије Србије новом купцу НИС-а, ОМВ-у. Можда још и дода да је задатак испунио. Гаспром више не постоји у Србији.

Руски рулет на српски начин

Пише: Љубиша Спасојевић
четвртак, 11 јун 2009 14:32

„Јесам ли вам рекао?“, понављаће иста особа јавности Србије, али другим тоном.

„Јесам ли вам рекао?“, говориће и поглавица шумадијског племена, бивши (а можда и будући) градоначелник Крагујевца, док се мешкољи у скутима министра за економију, заговорника регионализације и противника продаје НИС-а Русима, присећајући се како је паметно поступио када је послушао министра и први почео са реализацијом регионализације.

„Нису нам то рекли“, говориће бирачи присећајући се избора 2008.